

den ene eller den anden Kommune har troet at maatte gribe til i en Fart for ikke at blive skuffet. Derfor alle Kommunerne i Landet havde været enige om at se denne Sag lidt rolig an, saa havde den kunnet ordnes paa en Maade, som ikke havde givet Indtrykket af, at man havde været altsfor begjærlig. Det er ganske vist, at Staten har Ret til at fordrø af Kommunerne, at naar de faae en Garnison, skulle de gjøre Noget for denne Garnison, men paa den anden Side bør der da ogsaa ydes en virkelig Sikkerhed og Garanti for, at de Offre, som udredes i Kar og til næste Kar, ikke blive frugtesløse, efter at der er gaaet 4 à 5 Aar. Mit Indtryk af Sagen er faaledes dette, at jeg beklager de Kommuner, som gjøre disse store Offre for at opnaa at faae Garnison, og skjøndt jeg ikke tror det rigtigt at stemme absolut Nei til den Begjæring, der er fremkommen fra Aarhus Kommune, ønsker jeg dog at benytte denne 1ste Behandling til at lade en Anskuelse, som jeg veed deles af ikke faa, komme til Orde og maaske finde Gjensvang i selve denne Kommune, nemlig den Anskuelse, at man har kjøbt, hvad der anses for et Gode, temmelig dyrt, og at man ikke har nogensomhelst Sikkerhed for, at ikke Godet, naar Offret er bragt, desuagtet vil forsvinde. I en saadan Stilling bør ingen Kommune, der disponerer forstandigt, bringe sig selv.

Krigsministeren: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fandt det uundværdigt, at jeg havde taget den Reservation, at jeg forventede, at det høie Thing ikke vilde tro, at jeg havde gjort Noget, hvortil jeg ikke var fuldt berettiget, inden det fik Leilighed til fra mig at høre nærmere Forklaring. Det glæder mig af det ærede Medlems Ord at have hørt, at han ikke har ment, at jeg havde gjort Noget, hvortil jeg ikke var berettiget, og at han indskrænkede sig til at mene, at jeg havde gjort Noget, som ikke var hensigtsmæssigt. Jeg tør ogsaa forvente, at det høie Thing med Hensyn til dette Punkt vil vente, indtil det faar nærmere Oplysninger, Oplysninger, som jeg allerede tidligere har sagt, jeg skal være beredt til at give det høie Thing, naar somhelst det ønsker og forlanger dem af mig. Jeg tror saa meget mere at turde gjøre denne Reservation, at man ikke sælber Dom, før man kender Sagen, som jo det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) udtalte, at han vel ikke var i Stand til at sælde nogen sikker Dom, men at han dog, efter hvad der var fremkommen, fandt, at der fra Krigsbestyrelsens Side ikke var taget de Hensyn til Kommunerne, som burde tages. En lignende Uttring synes ogsaa at være fremkommen fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Oct. Hansen), der mente, at der fra min Side var fket Pressioner, var givet Trusler, som jeg burde have ladet være at give. Jeg tør vente, at de ærede Medlemmer dog ikke ville sælde nogen endelig

Dom, før de ogsaa se Oplysninger fra min Side, thi alle de Oplysninger, der have foreligget Offentligheden, ere fremkomne fra anden Side, og jeg har indtil nu kun givet Oplysninger paa det eneste Sted, hvor jeg havde nogen Forpligtelse til at give dem, nemlig til et af de Udvalg, som ere nedsatte af det høie Thing, og til hvilket det var naturligt at meddele Oplysninger, nemlig Finantsudvalget. Det tør jeg altsaa vente, at ærede Medlemmer ikke ville gaa til Sagens Bedømmelse med en forudfattet Dom, men ville afæfte mig de Oplysninger, som de ønske, og opsætte at dømme, indtil de have faaet de fornødne Oplysninger. Men jeg maa dog ligeoverfor Uttringerne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) her udtale den ene Ting, at jeg ganske vist kan erkjende, at det kan være rigtigt og ønskeligt snart at faae en Garnisonslov, men at vi dog stadigvæk maa erindre, at vi for de bestaaende Forhold have en Indkvarteringslov, som bestemmer, hvorledes de forskjellige Prestationer med Hensyn til Lokale for Mandskab og Afdelinger skulle staves tilveie i Garnisonerne, og det ikke gaar an i Forventning om en kommende Lov at lade Alti ligge hen paa en saadan Maade, at det er utilfredsstillende. Det, som jeg har gjort, er ved en Overenskomst med Aarhus Kommune at have sørget for, at den nu faktisk bestaaende Tilstand kan blive bragt over fra en ubrugbar og næsten utaalelig Tilstand til en brugbar, og jeg har forbeholdt Rigsdagens Approbation til Alt, hvad der retlig tilkommer Rigsdagen at approbere; men selvfølgelig har jeg ikke forbeholdt Rigsdagen at approbere det, som det ikke retlig er Rigsdagens Sag at approbere. Naar Lovgivningen forbeholder Krigsbestyrelsen Ret til at gribe ind i visse Forhold, er det en Pligt at gjøre det, og at gjøre det paa eget Ansvar, og ikke vente eller søge nogensomhelst Approbation af Noget, naar en saadan ikke i Lovgivningen er forlangt.

Ansvar: Jeg har bedet om Ordet for om muligt at føre Forhandlingen om dette Lovforslag tilbage til, hvad det alene forekommer mig at angaa. Der foreligger, saavidt jeg kan skjønne, ikke nogen Begjæring om Rigsdagens Approbation paa Afslutningen af et Laan af 600,000 Rd., og heller ikke nogensomhelst Forudsætning om, at Rigsdagen billigere eller ikke billigere Afslutningen af dette Laan; her foreligger en Begjæring om en Begunstigelse ved Afslutningen af det Laan, som en Kommune med rette Bedkommendes Tillæbelse har anset det for rigtigt at afslutte. Sville Meininger vi for Øvrigt kunne have om det, der ligger bagved denne Sag, mener jeg hverken bør eller kan faae nogen Indflydelse paa den Maade, hvorpaa vi ville behandle den foreliggende Begjæring om en Stempelbegunstigelse. Naar man for Øvrigt har udtalt om denne Sag, som jeg dog ikke skal komme langt ind paa, at Krigsbestyrelsen